

Bilag til bet. o. f. t. l. vedr. patentloven m. m.

10 mg/50 stk.	16,10	15,56	96,6
Sinquan/Pfizer			
25 mg/30 stk.	17,90	31,73	177,3
Librium/Roche			
10 mg/100 stk.	40,60	48,63	119,8
Temesta, Tavor/Wyeth			
1 mg/50 stk.	25,15	43,73	173,9
Valium/Roche			
5 mg/50 stk.	26,30	31,97	121,6
Gennemsnit			136,3

¹⁾ Har præparatet eller fremstiller forskellige navne i Tyskland og i Danmark, er det danske navn anført først.

Det fremgår af denne oversigt, at prisen i Tyskland ligger gennemsnitligt ca. 35 pct. over prisen i Danmark omtrent svarende til resultatet af den forannævnte sammenligning.

Det kan yderligere oplyses, at i en international prissammenligning for lægemidler (Cooper: European Pharmaceutical Prices 1964-74) er priserne på lægemidler i blandt andet Tyskland og Italien sammenlignet med priserne i Storbritannien. Af denne prissammenligning, der er baseret på apoteksindkøbspriser i 1974, fremgår, at priserne på nervemedicin i Tyskland udgør 227 pct. af de engelske priser, mens de italienske udgør 145 pct. af de engelske priser. Forudsættes det, at de tyske priser udgør 135 pct. af de danske priser på nervemedicin, jfr. de 2 foretagne sammenligninger, medfører dette, at de italienske priser ligger ca. 15 pct. under de danske. Den således beregnede forskel mellem danske og italienske priser er altså væsentligt mindre end resultatet af den før nævnte sammenligning. Denne beregning er dog behæftet med stor usikkerhed, da antallet af benyttede priser er meget lille.

Vedrørende prisdifference på *antibiotika* mellem Italien, Tyskland og Danmark foreligger der meget få oplysninger. Tilsynet har således ikke kendskab til priserne på antibiotika i Italien, lige som tilsynet ved en gennemgang af de tyske og danske lægemiddelprislister kun har fundet ét præparat, der i Danmark har så stor en omsætningsmæssig betydning, at en prissammenligning er relevant. Det drejer sig om præparatet Tetracyclin (i Tyskland: Hostacyclin) fra Hoechst, hvor den danske forbrugerpris for 20 dragées à 500 mg er 37,75 kr., mens den tilsvarende pris i Tyskland er 91,75 kr.

Af den ovenfor nævnte internationale prissammenligning fremgår imidlertid, at prisniveauet på netop antibiotika er meget højt i Tyskland, idet priserne her er godt 4 gange priserne i Storbritannien, mens priserne i Italien ligger knap 60 pct. over de engelske. Hvor det danske prisniveau for antibiotika er placeret i forhold til det tyske og det italienske vides ikke. Der kan dog næppe være tvivl om, at det ligger imellem disse landes prisniveauer.

Ved en vurdering af baggrunden for de ret store prisdifference, der findes mellem det tyske, det italienske og det danske marked på nervemedicin og antibiotika, må det antages, at prisdifference for en stor dels vedkommende har baggrund i forskelle i markedsforholdene i de 3 lande.

I de 3 lande er adgangen til at patentere lægemidler meget forskellig. I Italien har det indtil nu ikke været muligt at udtage patenter på lægemidler – hverken på de i præparaterne indgåede aktive stoffer eller på fremstillingsmetoder. I Danmark kan patent udtages på fremstillingsmetoder, mens det i Tyskland er muligt at udtage egentlige stofpatenter. Denne forskel i mulighederne for at opnå patentbeskyttelse af lægemidler kan imidlertid ikke forklare prisdifference, da det i et af de lande i Europa, hvor lægemidler generelt set er billigst – Storbritannien – er muligt at udtage stofpatenter, der har en løbetid på 16 år og disse kan suppleres med metodepatenter (løbetid også 16 år) efterhånden som nye fremgangsmåder opfindes. Det kan tilføjes, at efter engelsk patentlovgivning (Section 41 of the 1949 Patent Act) ydes der automatisk tvangslicens (Compulsory license) for lægemidler (og fødevarer) medmindre der kan anføres gode grunde for et afslag. Sådant tvangslicens har været anvendt netop for